

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:

Zemlja	3 K.
v Ameriko	6 K.
da naročnike Marijinoga lista, če se jih več na eden naslov pošila, doma	2 K.
v Ameriko vsakomni na njegov naslov	5 K.

Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinoga lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se

Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri

KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Csereöld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomu moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srca Jezušovoga vküp je na leto:

domá, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo . . . . . 4 K.
če samo za ednoga . . . . . 5 K.
v Ameriko vsakomni naročniki na njegov lasten naslov . . . . . 8 K.

„I preobrazo se je pred njimi.“

— Mnt. XVII. —

Na grozno trpljenje se je pripravil Gospod. Pa kda si je zmislo na tisto vöro, v šteroj ga vsi ostávijo, te je takše včino z tremi najvernešimi apoštoli svojimi, ka je ovim za volo njihove ménše vere ne bilo dáno; gori je pelao njé na breg ino se njim tam pokazao v svojoj nebeskoj díki, ka kda príde na njé vöra sküšnjáv, te si naj zmíslijo, ka je on isti v díki i v trpljenji.

Kelko lüdih je zdaj, ki v denéšnji nevolaj bláznijo Bogá rekoč, ka so té nevole ne od Bogá, celo ešče tajijo, ka bi Bog pravično zahájao z njimi. To so tiste slabe, nevolne dúše, štere so Bogá samo za volo zemelski dobrot díčile pa so tečas zadovolne z njim, dokeč on povoli dá jesti ino piti, kda pa príde terjat z kaštigajočov rokov slüžbo svojo, te pa odpádnejo, ár njim je za vekivečnost ne skrb.

Svéto písmo je puno takših zglédov, šteri nam kážejo, ka Bog lüdi iz vojskov kaštiga za volo njihovi grehov. Tak čtémó pri Ezechiel proki, ki prorokuje, proti Israelskomi i Judovomi králestvi: „Národje je bodo z kamenjom kamenivali ino z svojimi meči prebádali, njih sinove i hčeri spomorijo ino hiže njim z ognjom požgéjo ino zvedili bote, ka sam jes Gospod Bog.“ (23, 47—49.) Pa to záto, ár so grešili.

Zakaj se pa te čedníš človek ino na mrtelne túdi rívaš zrok nesreče, da si ti sám lüdi zrok tak, kak ovi vsi. Što je bogao Bogá, što je poštuvo prednje, što je bio zadovolen z svojim poštenim nájemom, što je ne ségao za lüdkim v slednji časaj? Národje so več ne šteli poznati svetskoga, niti cerkvenoga poglavárstva, opirali so se

proti zapovedam pa glejte, zdaj morejo bogati vu vnogom mesti naprijátelsko vojsko ino se podvržiti oblásti meča.

Pa želeli so si več pláče i menje dela po celom sveti, delali so puntarije proti onim, kí so je največkrát zadosta pošteno plačüvali — zdaj pa morejo brezi pláče noč i dén se vojsküvati za svoje življenje.

Za lüdkim je ségao tak vno-givnogi, pa zdaj neprijáteo séga za uje-govim z orožnatov rokov.

Kí je pa to vse ne delao, je zná biti vu srci noso velike, Bogi odürne grehote, z šterimi je mazao dúšo svojo zdaj pa neprijáteo išče njegovo srcé z kruglov i mečom, naj bi njemi vö-pústo hüdobno krv, štero je bogao, kda ga je na greh nagibala.

Pa je itak ne boža vola? Jeli more napraviti človek to? S to lüdi pa jezero lüdiž túdi ne! Bog sám je tisti, kí je mirovno glédao, kak se zdigáva dúh poželenja i srditosti národov pa ga je ne šteo preprediti, ár ga zdaj šteo obr- noti na kaštigo onim, šteri so si ga v srcaj povali.

Či pa je što, kí zná, ka si je on té, kaštige z lastivnimi grehi zaslúžo nej, naj se zglédne okoli sebé pa sinaj premišláva, jeli je ne njegova zámü- da bila zrok, ka grešili njegovi okoli njega.

Pa či je to túdi ne bilo — kde je hiža, štera to lahko svedoči od sebé? — te si naj zmísli, ka kí je vido svo- jega Bogá blagoslove vu vremeni míra priditi na svojo hižo ino je dobo z bo- žih rok pa túdi vzéo potrebna zemelska dobra, naj ne včinf tak, kak apoštolje, šteri so vidli njega preobraženoga pa so ga li povrgli i zatájili vu vöri skü- njáve, nego se naj podá podnjegov sv. križ, kak sv. Jánoš ino naj trpíznim rado- volno do konca v njegovom sv. iméni.

Bojna.

Srditi boji na vse kráje . . . to je glás zadnjih dnévov iz bojišča. Rusi, štere so nemci tak sijajno premágali pri Mazurskih jezerah se na vse kráje vlečejo nazáj. V Shodnoj Galiciji je naši tirajo v tistoj liniji, štera pela proti Lembergi. Pri *Stanislavi* so se našim četam močno proti postavili, a nazaj vrči so je ne mogli.

Nemci se približavajo k trdnja- vam pred Varšavov. Vsaki dén kaj malo napredüjejo. Práve zmáge pa tečas ne moremo čakati. dokeč se poti ne pop- rávijo, ka do mogli svoje velike topove pred trdnjáve postaviti.

Na francozkom bojišči francozi napadajo, ali većinomá so odbiti. Tú ešče zmérom teče boj samo kre strel- nih járkov tak rekoč na stopáje.

Na drugih bojiščah se je nikaj po- sebnoga ne zgodilo.

Vážnejša poročila zadnjih dnévov so sledéča:

V Karpatah so strahovito srditi boji. Rusi v noči i vu dné napadajo naše postojanke ali brez uspeha. Naše čete so vse napade sovražniške odbile i več stotin Rusov vlovile.

Z gübe Rusov pri Dukli. Pri pre- lazi *Dukla* so Rusi 50.000 jezér lüdi zgúbili v ranjenih i mrtvih.

Boji v logah Argonneonskih. Tei logovje so na Francuškóm v 50 kilo- metrov v dužini i 10 kilometrov ši- rini. Za temi brežnimi logami stoji trdnjava *Verdun*, štero, če bi se Nem- com posrečilo v roke dobiti, bi te naj- močnejši grad pred Parizom njihova last postao i odprto pot bi najšli v sredino Francuskoga, To je zrok za- kaj se branijo Francozi tú tak krčo- vito. Nemci dozday že péti del teh lo- gov v roki majo. Od zahoda i juga je logešče ščista v francoskih rokah.

Poleg toga popisa zdaj lejko zastopimo, zakoj so vršijo tú tak krvavi boji i ka dosta pomaga vojskuvajočoj se stranki, če samo nisterni meter zemlé si pridobi.

V Bukovini. Rusi so se v Bukovini do Černovic nazaj potignoli i dvasti kilometrov od mesta oddaljeno se branijo proti našim četam.

V Galiciji. Pri Kolumei je velika bitka med našimi i ruskimi četami. Rusi se tú strasno branijo, da če bi našim četam posrečilo pri Kolumei predreti rusko vojno linijo, bi naše galicijske: bukovinske čete se združile, koj bi za Rusa pogubnosno postalo.

Albanci na Srbskom. V krajini Prizrend so albanski vstaši srbske čete premagali i odtirali. Srbi majo do 100 ljudi zgübe i prišlo je túdi več vesnic v albanske roké; to so napravili severni albanci, ki Srbe nemoro záto trpeti, ka so njim te v balkanskem bojni v kraj zéli mesta: Prizrend, Djáhova, Ipek. Novejši glási práviyo, ka so srbi albance stirali, šteri samo ništerno občino máyo ešče v rokáh.

Grki v Albaniji. V jüžno Albanijo so grki z velikov vojskov i močnim topničarstvom prišli si to pohrajino osvojiti. Taljanske novine poročajo, ka sta se srbska i grška vlada v tom poravnale.

Kanada da novo pomoč Angležom. Kanada je v Ameriki dežela nego sliši pod angležko oblast. Zdaj je znova poslala 36.000 jezéro vojakov anglezom v pomoč i do 60.000 jih ešče krédi ma.

Domobranci.

Več pol leta trpi že té grozen boj, šteroga se skem prle osloboditi, namje jedina žela. Dosta smo trpeli že té krátek čas, dosta skuz smo stočili, to pa li ne smemo praviti, ka bi brez vsega uspeha. Vnogo smo se návčili, vnogo smo najšli. Najšli smo samoga sebe. Dén od dnéva mámo priliko se prepričati, ka smo vredni življenja, vredni túdi bože pomoči. Národ, ki telko vrednosti nosi vsebi, kak naš je vreden poštiivanja. Rdeče dopisnice, za šterimi z trepetajočov rokov ségnemo, nam dén od dnéva nove jákosti našega slovenskoga roda pokázejo. Vnogo vojaških pisem smo že čteli v naših novinaj, ali jaz se vüпам, ka drági čtevci ne zamerijo či znova edno objávím.

Na pamet mi prišlo, ka bi dobro bilo ednok vojakom na bojišče Novine poslati. Poslao sam dvema. Pa zdaj za dvá tjedna sam dobo odgovor. Eden mi piše na dopisnici, ka je novine dobo. Ov mi pa celo pismo poslao. V tom pismi me prosi, naj ništerno vrsto ž njegovoga pisma v Novinaj objávím. Spunim njemj želo, vi pa sodte, či je vreden toga, ka se njegovo pismo objávi! Ovo pismo:

Hválen bojdí Jezuš Kristuš. Navseveke amen! Stem milim pozdrávom se obrném k vám sladkimi starišje, sestre, vrelí dühov-

Grčko-türska svaja. Agent türskoga skrivnoga redarstva je na vulici razžalo grčkoga attašeja *Kriezisa*. Na to je Panas grčki poslanik poziv poslao türskoj vladi, naj zadosti za to razžalitev. Türska vlada je pismeno obéčala zadošćenje, rali da je je vu od poslanikov drločenom časi nej spunila, je grčki poslanik Carigrad povrgeo.

Bomba na bali v Sofiji. Umetniki so v Sofiji, na Bulgarskom, bal držali, na šteroga so povabljeni bili najvékši dostojanstveniki bulgarski, med njimi túdi sam Radoslawow ministerski predsednik. Gda je bal napunjen bio z 1500 gostmi i je veselje ladalo na njem, je edna hüdodelska roka bombo vrgla v dvorano med zbrane goste, popolnoči ob ednih, štera se je razpočila, dva človeka k smrti bujla, več jih pa raniła. Hüdodelnih je bombo vrgeo proti sedališči ministerskoga predsednika. Z toga sklepajo, ka je njega šteo vmoriti. On je pa veliki prijatelj naše države, verjetno je záto, kak listi poročajo, da je krivec v dotoki bio z srbskim konzulatom. Ministerski predsednik je k sreči nej bio ne bali.

Dardanelle se obstrelávajo. Na türske trdnjave, zvane *Dardanelle*, so angležke i francozke ládje 600 strlájov naredile, ali kvára so malo napravile.

Potoplena angležka vojna ladja. Švedske novine poročajo, ka so nemci potopili v prekopi angležko vojno ládjo, štera je 2000 vojakov pelala na Francozko. Vojáki so brščas vsi prejšli.

nicke slovenskoga ljudstva, rodbina i spoznánci pa vsi slovinci! Dugi čas, že več pol leta je preteklo od tisti máo, ka sam vas ostavo. Náglo, kak viher smo se pobrali odvás ino postavili na bojno polé, tak ka sam niti časa ne meo se dostojno posloviti. Samo roko sam vam polübo, drági mi Starišje, samo roko sam vam stisno lübe sestre. Záto zdaj, gda me šče g. Bog živé, ino po dugomi vojüvanji malo časa mám, se znova kvám obrném stoga delečega, nevarnoga mesta ino se poslovim odvás.

Záto zbogom ešče ednok vsi slovinci, posebno spoznáni, naj mi odpüsti, komi sam kaj kriv. Zbogom naše mále Novine, štere sam domá rad čteo, štere sam ešče ednok v roke dobo tú v bojni! Zbogom naša slovenska krajina, v šteroj sam se narodo i kak dete dosta veselio; Bog zná, gde spri-mem smrt?

Zdaj se pa obrném k vam naši stári i mládi regrutje. Zvedo sam, ka vas je dosta. Se bojíte? Ne se trbe, zadosta se boji muska. Bojite batrivni, pa li hodte za nami z božov pomočjov, či de tak, *te ne zgübimo bojne. Nanč je neščemo zgübiti, mi dobiti ščemo!* Bog nam li pomagaj! Ne bojte se! Vidite, jas sam se 6 mesecov vojüvao v Galiciji. Nekelko krát sam bio v bitki, pa me g. Bog li živé! Istina trpo sam, pa me bolelo, gda

Nemške ládje delajo. Zavadili so nemški podmorski čuni eduo francozko ládjo, stera je prle naša bila, a vzéli so nam jo francozi. Ládja potrebüje popravka. Dvé norveškivi i šest angležkih ladj so pa nemški čuni potopili.

Nájem angležov. Angleži ponüjajo veliki nájem tistim, ki šteri nemški podmorski čum zasledijo i potunijo.

Sabla Putnik vajde. Gda je v Niši kraleski svét bio, v šterom je ruski knez Trubetzkoy zahtevao, naj se Macedonija vrné Bulgarom nazaj, se je Putnik vajda z temi rečmi obrno k Peter králi: „Veličastni gospod! vsako stopinjo zemlé, štero vaše veličastvo nameni tújemi ljudstvi prekdati, sam jaz z krjov osvojo, gda sam vodo vašo vojsko. Jaz znam, po kakših žrtvoh je ostala ta zemla naša. Ne sam mogoči žaliti spomin spadnjenih junakov“ — medtem odvéže svojo sablo, jo drži pred krála i právi, ka odsihmao ne bo vodo vojsko na njega zavüpano i sablo nazaj dá.

Gda je stari vojvoda sablo na sto dol pred krála položo, se je kráo zas-kuzo, je sablo vojvodi nazaj dáo i odgovoro, ka v tom dugovanji novo posvetovanje bo.

Grki i türki so se pomirili. Türska vlada je prosila odpüšćenje od grčke, za volo razžalitva njenoga službenika. Krivca bo türska vlada pred sod postavila.

Belgrád smo obstrelávali. Srbi so v najnovjšem časi večkrát strelali na Zemun i drüga odprta naša mesta,

so me otrgnoli od poznáne trupe ino inan zravnali, da pa volé sam nej zgübo. Biti se vseširoim trbe. Zdaj smo se na vláki pelali malo niže doli pa se vlák vküp vdaro združim. Pa čüda, se nikomi nikaj ne zgodilo, samo dvoja kola so se spotrla. Bog nas čuva. Gda smo v ednom vékšem mestu na Vogrskom dolstopili z železnice, te so nam veleli: zdaj li potüjite tak daleč, dokeč vas muske ali kozáki ne stáviyo. Ali zdaj že z Bogom vsi poprek! Túdi jas ostánem z Bogom, či samga vreden.

Domobranec Smej Jožef desetnik 1915 febr. 4-ga.

To sam vzeo s spisma. Moj vrli dečko je bogojánčar. Neščem dosta pisati, samo telko zapomnim za tem pismom, ka ki je zgübo vüпамje naj ide med Kárpáte, tam njemi Takši Smej Jožefi — ár jih dosta je njemi takši Smej Jožefi — ár jih dosta je poštiivanja vreden; vogska držáva je pa slobodno ponosna na nás slovence, ve so naši vojácje skoro vsi takši kak Smej. Gde vojácje tak gučijo ka, *ne zgübimo bojne, ár neščemo zgübiti z božov pomočjov*, tam smo slobodno mimni. Nikaj lagojega se ne zgodi domovini. Právi domobranci jo bránijo. Samo molimo za njé!

Mirosláv.

čiravno to brani vojna postáva. Naše čete so na té poziv odgovorile z ob-strelávanjom Belgráda.

Z gúbe Angležov v Egipti. Angleži so v Egipti dve jezero sedemsto mrtvih zgúbili, túrki pa 500 mrtvih pa 700 vlovlenih.

Rusija proti tújim podložnikom. Ruska vlada je pravdo skončala poleg štere nemški, avstrijski, vogrski i túrski podložniki, čeravno so že ruski državlani, ne snejo odsihmao na Ruskom več zemlé kúpiti i če jo od mejé vu 150 vrst širini májo, so jo dužni v devetih mesecah odati.

Zevzétniki se preminjavao. Nemški i Angležki težko ranjeni i bojanezmožni vlovenci so na Holandskom premenjeni. Oboji so izrazili, ka so njim v betégi lúbeznivi dvorili.

Dogodki iz boja.

Nepristranska fabrika. Edne taljanske novine pišejo z Majlanda, ka so pred ništérni dnévi tam v ednoj automobil fabriki franzuski oficerje hodili za franzusko vojsko automobile kúpúvat. Pogájanje se je šče ne dokončalo, kda nikák voditeli fabrike pošepetne, ka so vuni nemci, šteri so rávno z takšim nakanenjom prišli. Direktor si malo premišlávle v zádgrí, veli na to nemce v edno sobo pelati ino njim tej pa cigárije ponúdati. Z francuzami je tečas napravo pogodbo, je lepo vósprevodo, pa se te hitro nazájobno z nemci se pogajat. Jeli, ka je zdaj fabrikantom nestránskih držánj dobro?

*

Husárove bajusi. V ednoj bolnišnici ranjenih vojákov se zgodilo, ka so ednoga husára meli doliprikapčeno k operácijskomi stoli, kda je naednok posebno gibanje vzeo vpamet med doktorami i dvorjenikami. Pita vši za zrok, njemi je nuna pošepetnola, ka je trononaslednikova žena prišla betěžnike obiskávat. Husár jo oprosi rekoč: „Odvézte da mi právo roko malo.“ Nuna včini. „Zdaj mi pa dajte edno gledalo.“ Prinesla njemi je. Husár se poglédne v gledali, si zasúče mustáče pa dene: „Zdaj je dobro, zdaj mi lahko roko znova doliprivéžete.“ Pa je zadovolen bio, ka se je na visiki obisk pošteno pripravo, kak se dostája ednoga husára.

*

Krúh so dali rusom. Pri sotini Uzok so naši i ruski strelni járki ščista blúzi bili, iz šterih so morilne cevi glédale i čakale na sovražnika. Genoti se nikde nišče nej smeo. Lačni so bili

kre obá krája, živeža pa od nikod. Ali naši so ga le prle dobili. V živati so ga pa ne mogli, ár kak je šteri do koláč krúha ségno, dobo je strláj. Krúh je túdi vse sprestrelani. — Za en časek pa lúčijo naši ništérni koláč prek rusom. I glejte; ne samo ka je strelba gorhenjala, nego rusi so se ešče prek dáli z tem pogojom, ka dobijo živež i ka z njuvih pušk naši túdi párkrát strlijo, ka do častniki mislili, ka so po velikom boji vlovleni.

Glási.

Eden lepi pozdrav pošlemo mi domobranci našim vernim slovencom, šteri so doma ino si glavé terejo, kak našim vojákom ide? Odgovorim, ka nam zato neide božno, čeravno smo pred velikim neprijátelom, šteri nam šče našo domovino razčesati. *Mi močno stojimo.* Rogáč Franc četovodja (Zugsführer) z Nuskove.

Nágla smrt. Kránjec Števana žena z Andrejec je v Púconcih náglo mrla. Srčna kap jo zadela.

Dobili so ga. Dnes tjedén smo poročali, ka je odskočo z ednoga našega tabora, šteri na Češkom leži, ruski zevzétnik, grof Tolstoj Leon. Odskočnika so naši z pajdášom vréd prijali i nazáj v tábor pripelali.

Zahvalnost. Črensovski vojáki, ki na srbskom bojišči stanjújejo, so se toplo zahvalili dúhovnikom i vernikom za lepo pobožnost, štero so decembra meseca oprávlali za zmágo naše vojske v Črensovcih.

V odskočo je z nežiderskoga tabora srbski vlovlenec, Vladela Sragutanovič, 22 let star godeč. Dozdaj še nej vlovleni.

Mrtvi pišejo. Od vseh strani dobimo veséle gláse, ka vnogi že sto ino stokrat objokani, za mrtve držani vojaki pišejo z Ruskoga, celo z Azije domo, kam so je Rusi spravili; trdijo, ka se njim dobro godi. Ki je záto že dugo od svoji, nikšega glása nej dobo, naj ne dvojih nego molí i se vüpa, ár je mogoče, ka je vlovleni; daleč spravleni, samo ka ne more pisati. Naj nas to túdi tolaži, ka je pisao eden bulgár šteri je v Kiewi pohodo naše vlovlenec; to piše náimre, ka so vnogi tam slovenskoga jezika, z šterimi se je v guč vzéo i je je dobro zarazmo. To je túdi pisao té bulgár, ka vlovenci vsega majo do volé, samo cigaretlini njim menjkajo. I gda bi on škatulico cigarettinov ednomi prekdao, so si je po právoj bratovskoj lúbavi med vse razdelili.

Molba Najsvetejšega je bila preminočí tjedén na Tišini. Lúdstvo je celi dén v velikom števíli pohajale i molilo lúblénoga Jezúša pod krúh skritoga.

Dragši so štemplini. Zvedili smo, ka de cena dva filera štemplinov 4 fil., 3 f. — 5 filerov, 5 f. — 6 filerov.

Novi nadporočnik. Dr. Sömen Ludovik, sobočki fiškališ je imenúvan za nadporočnika (fóhadnagy).

Mro je med spovedavanjon. Pri Lencici, gde so nemci ruse obladali, je edna granata rávno te morila dúhovnika, gda je té mirajočim slednja svestva delio.

Stena ga vmorila Fischlmayer Jožefa zidara, ki je na Goričkom v ednoj vési edno steno podirao.

Lústne dovíce. Za dovíce pravimo tiste žene, štere možé v boji majo. Zakoj so pa lústne té dovíce? Nego možov doma, ki bi na njih pazili, záto pa delajo spako za spakov. Od vseh krajev se tožijo, na té samice. V ednoj obmúrskoj občini sta si dveji igrati dalé i se na ples nabrlencnole na vesélje tomi, ka moža nega doma. Prišli so šče pa slabéjši glási od ništérnih, na štere gledoč samo teliko zapomlimo, ka sram je naj bode, štere z svojim grdim življenjom poštenim, tužnim sirotam poštenjé jemléjo. Naj čednej je takše vlačúge svojim dúhovnim pastérom naznaniti z enkraj, z drúgi kraj pa če je pregréha očitna, s takšov mrlinov naj se nišče v celoj občini v guč ne zeme; naj jo nišče pod streho ne prime. To isto pa slúži túdi tisti svinjar, ki se z takšimi vkúp dá. To je že kaj strašnoga, ka se nájde takša zverina, štera krvavi boj svojega moža z plesom, nevernostjov i z prelomljenjom zakona plačúje. Té zvérine li prezirati.

Ulanarje v Sakalovci. Sakalovcarje so túdi dobili ulanare. V sako nedelo so je prišli pohajati v krčmo. Naj bi njim pa kračiši čas bio, so se najšle takse samice, štere so se njim na ples ponúdule. Nalekúvale so se tam, kak je mekla v koti nalečena i so pačile drúge postene dekle, štere v tom žalostnom bojnom časi se ne obračajo z vojaki, nego rožnevence za vojáke.

Kürji tolvajje so hodili v Črensovcih pri Lebar Štefani i Markoja Ferenci i odnesli z obeh mest kúre. Z drúgih krájov so túdi spodobni glási prišli.

Novi vrédnik. Sobočke novine vrejúje na mesto bivšiva vrédnika, šteriva sta v boj pozvaniva, Pósfay Pongrác, bivši sobočki okrajni glavár.

Vučitelje se oprestijo od vojaske slúžbe. Vlada je oprosila od vojaske

službe tiste učitele, ki so sami bili. Za še ne oproščene je pa molbenica dana pred ministerium, poleg štere se ti ostali brščas v kratkom tudi k nam povinejo.

Dečinja tolvajija. Na Gornjoj Bistrici so preminoče dni páli gonili žandarje tolvajsko deco po vési, štera je kolbáse i predivo spokrála. Ne vemo, jeli se stariše glédali to, ali ne?

V odlikovanje. Törnár Martin z Čerensovee, stražamešter, je dobo za volo junaštva od apoštolskoga krala srebrni križec z 15 koron mesečnov podporov.

Močen tej. Lagoje gliste je meo eden možak v beltinskoj fari, štere naj bi pomiro si je naročo v ednoj krčmi močen tej. Da njemi je oštarjaška tej prinesla, jo je nikak vózezvao i tak je té možak z lagojimi glistami sam ostao v sobi. Začne tej piti i slab se njemi vidi, žganice bi več trbelo v njega. I gda si to tak premišlavle, ovara na okni edno kanto, štere vsebino hitro v svoj tej vleje, naj ga okrepi-i z blaženim srcom začne svoj močen tej zdaj smrkati. Ali čúda, to se šče njemi je nigdár nej zgodilo, tej je tak močen, ka ga ne more spiti vsega. Vleje ga en del pod sto rekoč: „V mojem življenji sam ešče nigdár nej takšega pio.“ Mesto žganice je v kanti bio petrol, s tem je napravo tak močen teh. — To so nam pa nej poročali, jeli so gliste zadovolne bile z tem tejom, ali nej.

Junaški duhovnik. Na Rivieri je dobila mati Ortner Matjaš kaplána, šteri je zdaj tudi kak duhovnik v boj pozváni, od njegovoga majora nasleduvajoče pisno:

Vu tom boji me tá neprecenliva sreča doségna, ka mi je Vaš sin vsikdár pri stráni bio. Vu vnojoj bítki sam občúdivao njegovo junaštvo. Vsikdár je tam hodo, kde je nevarnošča najvékša bila. Vu najvékšem ognji boja je zavežúvao ranjence ino delio sakramente na nepovedljivo bátrivanje vojakov. Junaški duhovnik je on po právoj míslí reči. Po nájzmetneših posljaj nas je vse tolázo. Njemi pripišem, ka so dečki telko préstali i tak mirovnotrpeli. Zdaj tudi on tolázi one kí so od vnojih težáv zbetažali. Jas ga poštújem, kak právoga duhovnika pa sam ponosen na njegovo prijátelstvo, štero na veke občúvam. Vzemite moje čestitanje za to, ka takšega sinúj máte. On vu srci vnojoga človeka živé pa dokeč z 1. regimenta črnevojske eden človek bo, de té tudi z zahválnim srcom mislo na njega.

Zgúba 20. domobranskoga pešpolka.
Ranjeni: Majsán Štefan z Lapičine, Marčič Ferenc z Srdišča, Muršič Štefan z Gúbine, Stantš Ludvík z Veščice (Medjimurje), Žentič Eugen z Štrigove, Zvér Štefan od Lipe.
Mrtvi: Novák Jánoš z Brezovec (Medjimurje) i drúgi toga iména iz 4. stotnije; Novák Mihál z 8. stotnije, Žunič Štefan z 4-te. — Kolarič Anton z Žižkov v Nyiregyháza-i februára. Zapúste je za seboj šestéro decé i tužno dovico. Eden sin je v Ameriki, koga goréče prosimo, naj ohrani spomin svojega vrloga pokojnoga očé v svojem srci i podpira tužno mater i žalostno brátjo. — Vse naj tolaži Srce Jezusovo!

Županija Vas zahrome vojake i za njuvo družino.

Županija železna je odločila, ka vsem hromim vojakom, ki za volo boja delanezmožni postaneji, bode državno podporo povékšala i vse občine na to nadignola, ka do se one dužne tudi skrbeti za njé i njuvo familijo. Ti odlok ne séga do onih, ki majo zadostno vrednost, da se ž njov preživijo.

Črnovojniki so dobili drúgi termin.

Črnovojniki, ki bi dužni bili Marcija prvoga pod orožje stopiti, morejo to samo 15-ga včiniti.

Vsi poledelski pridelki slišijo vladi.

Poleg nojnovejše ministerske odrédbe vladi sliši odsehnao nej samo pšenica, žito, ječmen i oves, nego vsaki polski pov. Zató se višešnji pridelok more v treh mesecah Dežlnomi Gospodarskomi Odbori prekdati, šteri ceno določi.

Ki z dobre vole oda kukorico do Marciusa prvoga, jo sme od določene cene dragše odati.

Smej se apellativati.

Ki je kola ali konja odad i je z cenov od odbora njemi osojenov nej zadovolen, smej apellativati pod zupani, (alispán) odtod pa ministri.

Vučitelje i šolska deca.

Zvedili smo z edne šole te žalosten glas, ka je deca učitelje vsakojáčke come gučala in njemi je fige kazala za hrbtom, gda je on naprej drúgo deco včio. — Iz vseh krajov se sliši, ka je deca, posebno šolska najbolje pa ponavljanske šole, jako razvúzdana. Ka je tomi zrok? Dokažem z ednov prilikov. Malo predtem je učiteo v šoli stavo edno dete i je je tam včio; više svoje dužnosti se je mantrao, naj bi z dóteta mogo rázumnoga človeka napraviti. I kakšo plačo je zato dobo? Mati dóteta ga je pred ovov decov tam stavlenov grdo ograjala; malo ga nej zbila.

Vučitel je v šoli pazitel mesto stariša za dete. Jezero ménšo odgovornost bo meo stariš pred Bogom, če ne brani učitelje ka bi vrédi držao njegovo dete. Dužen je zató stariš učitelja poštvati i lastno svojo deco tudi na to poštvanje nagibati.

Istina, ka včasí kre strani učitelove se najde falinga, vendar je pa to nej zrok, ka bi se on nej poštvao. Za njegov trúd njemi ide poštenjé; če je pa vu falinji, naj se stariš poskrbi iz krščanske líbéznosti ino odpraviti, pred svojov decov pa falinge učitelove nigdár naprej naj ne nosí.

Stariš, šteri nasprotno dela, sam sebé podkopava. Nemogoče je naimre, ka bi v

tistom detéti poštvanje do svojih zapovedniko domačih, to je do štarišov ostalo, i šterih se je poštvanje do šolskih zapovednikov zadúšilo.

Kda te čedne?

Ženskam právim to. Ne zaman, ka je mokro leto, vlasje vam rastéjo, pamet se vam pa súši. — Kaj se je pa zgodilo? — Z Preka je nikak nikšo molitev prineseo, štera se more devétkrat dolspisati i dale dati; či pa što to ne doprinesé, greh včini, pa ga doleti nesreča. Marija je prej to nikakomi právila. —

Bedače! Zakaž ne opitate, što je to molitev spisao, komi jo je Marija naročila? Jaz vam povém. Židovje takše zmišlavlejo i nepodpisano dale pošilajo, sledkar se pa dobro hržejo z vás i v svojih novinah šengárijo, ka vse verjete brez pámeti.

Tá nora molitev se je med vogri že pred letami širila. Zdaj je te prišla med slovence. Vúpam se, ka se tú ne vkoreni.

Ki tisto verje, ka maticerkev ne potrdi, greši proti veri. Té prikazni Marijine je maticerkev ne potrdila, greh jo je zató vervati.

Tá nora molitev právi, ka greh včini, ki jo devétkrát dol ne spiše. Kristušov navuk se pa tak glasi, ka je to greh, kda mi njegove zapovedi prelomimo. Glédajte, drúga krivica v toj noriji.

Nesreča prej pride na njega, ki to dale ne dá. — Kristušova vera takšega navuka ne pozna, proti njej je té, zavrči se more zato. Ki ga pa ne zavrže, greši proti právoj veri.

Pa pitam vas, bedače, ste si na to ne mislile, kabi prle opitale, kak pa to norijo tá mrmrale? Čedne bodite že ednok.

To si pa naj dobro zapomni vsaki, je možki ali ženska, ka greši proti veri čd verje ali moli, ali pri sebi má od matere-óerki nepotrdjene spise, kak „Marijina senja“, više opisana molitev i drúgi takše.

Pošta.

Gregorec András. Sout Bethlehem. 904. Sixth-Str. Za dvoje novine i dva lista pláčate 16 K. **Komin Fána. Brooklyn.** Dobo sem 10 K. List pa Novine tudi ti dam pošilati. Če je ne dobiš rédno, daj glás i naténčen naslov. **Pintarič Št. Večeslavci.** Poštini si odračunajte kda peneze drúgoč notriposlete. Ne vam trebe nikaj gorpláčati. Zdaj že ostáne, kak je bilo. Na pošto gledoč pošilite z g. jürjanskim poštarom, pa jih prosite, naj vaše tam stávjijo. To bi že prle mogli včiniti. **K . . . dekle.** Plebanoši naznaniti. **M. F. S.** Od balzamovoga vrta pisana pri povedka je prepis z kniževne slovenščine. Ne edno strán papira pišite samo i nej z knige nego z gláve tiste pri povesti, štere v vašem kráji ljudje znájo. **Jablanovec Jožef. Plipitz.** Dobite je v Segerdorfi pri Škrilci. **Marič Matjaš. III. Népf. Hadt. Dandár. III/18 hadtápázslóalj.** Brezpláčno vam vojakom iz srca rad. **Kutják J. Vrboljan.** 3 K. na 1. štrtino leta sem dobo. — Za K. se bodo vršile molitve. **Korošec J. Ritkarovci.** 12 K. na Novine sem dobo. Dužni ste pa samo 4 K. — Zató sem 8 K. na mesečne meše obrno, kak ste prle prosili. **Korpič Mikloša** sem ne k vašemi dugi šteo. **S. I. V.** Od treh vaših nepoštenih premladih dekel dajte glás na farofi. **Bert. Mih. Krajna.** List tudi brezpláčno. **Vsem, ki od vojakov zvedávajo.** Naznanjam, ka se naj vsaki obrné, kda ne more zvediti od svojih nikaj stálnoga, na vojaško povelništvo tistoga mesta, kde je njegov služo, to je na: **Zászlóalj parancsnokság.**